

Vážené sestry, vážení bratři,

několik členů naší jednoty se v prvním prosincovém týdnu zúčastnilo události připomínající sto let od vypuknutí první světové války „Remembrance 1914-2014“, která byla pořádána belgickými pyrotechniky. Kromě členů Jednoty ČSOL mjr. i. m. Václava Vokurky v Boleticích se této akce též zúčastnili pyrotechnici 15. ženijního pluku, Pyrotechnické služby PČR a Vyšší policejní školy MV pro Kriminální policii.

Naši belgičtí přátelé pro návštěvníky z Holandska, Dánska, Švédska, Německa, Francie, Kanady, Rakouska, Polska a České republiky připravili bohatý program odehrávající se převážně v Peace Village, nejmenším městě v Belgii v těsné blízkosti zákopů, jež se staly svědky „Vánočního zázraku“ v roce 1914.

Příjezd a registrace účastníků byl naplánován na pondělí 1. 12. 2014. Skupiny Čechů přijížděly v průběhu odpoledne, tak aby se mohli zúčastnit úvodního večera.

První oficiální částí programu byla úterní konference, ve které jsme byli seznámeni s činností Belgické královské asociace pyrotechniků beEODa (Jacques Callebaut), stejně tak jako s historií vzniku jednotek EOD v rámci belgické armády po 1. světové válce (Franky Bostyn). Ranní blok přednášek byl ukončen prezentací Organizace pro zákaz chemických zbraní, popisující každodenní činnost OPCW.

Po krátké přestávce OPCW představila problémy, se kterými se potýkala před rokem 1946. Následovalo představení projektu DAVINCH, plně automatizované výbuchové komory používané pro ničení nalezené chemické i konvenční munice (p. Katayama).

V odpoledním bloku jsme získali geologické informace k nebezpečné chemické munici, která byla po první světové válce uložena na mořské dno na pobřeží Belgie (prof. Henriët) a francouzští pyrotechnici obeznámili posluchače se svou databází TURPIN (Eric Dubant, Pascal Gastaldi).

Program konference byl vyčerpán v posledním bloku přednášek zaměřeném na francouzský projekt SECOIA – stavbu zařízení určeného pro bezpečné a ekologické ničení munice (p. Dapra) a prezentací současných pomůcek používaných při práci s nalezenou chemickou municí na základně v Poelkapelle (Sven Devroe). Závěrečného slova se jako hostitel ujal velitel belgického praporu DOVO/ SEDEE pplk. Guy de Decker, následovala večeře a všem návštěvníkům INMEPu dobře známá odborná diskuze.

Ve středu ráno se k nám připojili průvodci z řad belgické armády a my se vydali na poutavou cestu po bojištích první světové války. Náš průvodce nám ukázal mnoho míst, na kterých se psala historie, ať už šlo o pomníky u silnic představující místa, kde byl zastaven postup německých jednotek, památníky věnované padlým z nejrůznějších států, nebo velké vojenské hřbitovy připomínající nevídaný počet mrtvých. Rovněž jsme měli možnost prohlédnout si muzeum Hooge Crater, kde si každý z návštěvníků přišel na své. Ve sbírkách se nachází množství munice, zapalovačů, zbraní, ale také upomínkových předmětů na válku, nespočet vyznamenání a autentických artefaktů odkazujících k válečným rokům 1914-1918. Zlatým hřebem pak byla prohlídka základny v Poelkapelle, kde se likviduje nalezená chemická munice. Nad municí všech druhů v nesčetných regálech, nalezenou na území celé Belgie srdce našich pyrotechniků určitě zaplesalo.

Věřím, že každý, kdo v sobě má alespoň trochu úcty k lidskému životu, musel pocítit mrazení v zádech, když se procházel po flanderských polích, na dohled od místa, kde byl poprvé použit smrtící plyn proti jednotkám nepřátelských vojáků. Rovněž zeď táhnoucí se po obvodu rozlehlého britského hřbitova v Tyne Cot vypráví značnou část příběhu o generaci ztracené ve válce – do této zdi je vtisknuto 33 783 jmen Britů a 1 176 Novozélandců nezvěstných od 15. srpna 1917. Jména vojáků, kteří jsou nezvěstní od dřívějších dnů, jsou zaznamenána v Meninské bráně v městě Ypres, které jsme navštívili na závěr celého dne. Pod Meninskou bránou se každý večer koná pietní akt, který připomíná vždy jednoho z mužů bojujících za svou zemi. Pietní akt je doprovázen tóny večerky v podání čestné stráže. Na tomto jedinečném místě jsme společně se zástupci belgické armády položili květiny k uctění památky padlých.

Ve čtvrtek ráno se členové naší jednoty rozdělili na dvě skupiny a vydali se uctít památku Čechů a Slováků, kteří položili své životy na území Francie v boji za vytvoření a o dvacet let později za osvobození Československa.

První skupina složená z policejních pyrotechniků vyrazila na sedmdesát kilometrů dlouhou cestu k francouzskému městu Neuville-Saint-Vaast, v jehož blízkosti se nachází hřbitov La Targette. Prohlédli jsme si jak hlavní hřbitov, tak především hřbitov československý, místo odpočinku našich padlých z první i druhé světové války. Zde náš předseda br. Vlastimil Prokop položil společně s místopředsedou pro zájmovou skupinu br. Karlem Ludvíkem věnec k památníku vzdávajícímu hold Čechoslovákům, kteří položili život v boji za vznik a později za osvobození Československa.

Druhá skupina, složená především z vojenských pyrotechniků, zamířila na vojenský hřbitov v Adinkerke, vzdáleném od Peace Village čtyřicet kilometrů. Památku čtyřiceti padlých příslušníků čs. samostatné obrněné brigády uctili položením věnce bratři Marhula, Auterský a Burian.

Svátek sv. Barbory je v Belgii každoročně spojený s oslavou patronky pyrotechniků. Tato oslava byla zahájena již během dopoledne a to svatou mší. Po ní proběhlo slavnostní pasování nováčků – pyrotechniků, čímž byl oficiální program naší návštěvy v Belgii vyčerpán a následovala volná zábava.

Týden nabitý nespočtem informací a zážitků byl za námi a nás čekala ještě dlouhá cesta zpět do naší krásné vlasti. Všichni jsme dojeli bez fyzické újmy, byť po psychické stránce mohl být tento zážitek pro mnohé ze zúčastněných poněkud vysilující. Před námi se rýsoval jasný obrys rekonvalescenčního víkendu, během kterého jsme všichni doufali načerpat dostatek sil pro další pracovní výkony v nadcházejícím týdnu.

Autor: ses. Marcela Ludvíková.